

ПРОТОКОЛ

№ 772

гр. Варна, 05.12.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

при участието на секретаря Албена Ив. Янакиева
Сложи за разглеждане докладваното от Марин Г. Маринов Търговско дело № 20223100900572 по описа за 2022 година.
На именното повикване в 14:31 часа се явиха:

Ищецът Г. П. С., действаща като постоянен синдик на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в несъстоятелност/, редовно уведомена от предходно съдебно заседание, не се явява лично, представлява се от **адвокат К. Н.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Ответникът „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в несъстоятелност/, редовно уведомен по реда на чл. 56, ал. 2 от ГПК, не се явява законен представител на дружеството, представлява се от **адвокат А. Д.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Ответникът „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, редовно уведомен от предходно съдебно заседание, не се явява законен представител на дружеството, представлява се от **адвокат Г. Я.**, редовно упълномощена и приета от съда от преди.

Вещото лице Р. Х. С., редовно уведомен от предходно съдебно заседание, явява се лично, депозирал заключение по делото.

Адв. Н.: Да се даде ход на делото.

Адв. Д.: Да се даде ход на делото.

Адв. Я.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ не намира процесуални пречки по хода на делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СЪДЪТ, в съответствие с разпоредбата на чл. 375, ал. 1 от ГПК

прави следния устен доклад по делото, съгласно Определение № 1015 от разпоредително заседание на 17.07.2023 година, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на Г. П. С., действаща като постоянен синдик на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в несъстоятелност/, ЕИК 103157075, със седалище и адрес на управление гр. Девня, обл. Варна, Промислена зона, срещу „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в несъстоятелност/, ЕИК 103157075 и „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, ЕИК 203919306, със седалище и адрес на управление гр. Девня, обл. Варна, Промислена зона, с искане да бъде обявена за относително недействителна спрямо кредиторите на несъстоятелността извършената от „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в несъстоятелност/ непарична вноска (апорт) в капитала на „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД на следния недвижим имот, находящ се в гр. Девня, обл. Варна, Промислена зона Девня-юг, представляващ Поземлен имот с идентификатор 20482.505.554 по Кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед № РД-18-85/17.09.2018 г., заедно с реално построените в същия имот единадесет броя сгради, подробно описани в исковата молба, на основание чл. 649, ал. 1 от ТЗ, вр. чл. 135, ал. 3 от ЗЗД.

След запознаване с материалите по делото, съдът прецени редовността на разменените книжа, допустимостта на предявените искове и счита следното:

Обстоятелства, от които произтичат претендираните права на ищеца:

Сочи се в исковата молба, че с решение № 396 от 25.06.2020 г., постановено по т.д.№ 219/2020 г. по описа на ВОС е обявена неплатежоспособността на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД с начална дата 31.12.2017 г., като длъжникът е обявен в несъстоятелност и производството по делото е спряно. Изложено е, че след възобновяване на производството по несъстоятелност ищецът е назначен за постоянен синдик на длъжника, във връзка с което е установил, че дружеството не разполага с налични активи, след осребряването на които да бъдат удовлетворени кредиторите. Счита, че длъжникът е увредил кредиторите си с извършената от него апортна вноска в капитала на друго свързано с него юридическо лице – „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, за който правата върху прехвърленото имущество са възникнали от момента на учредяването и вписването му в Търговския регистър, което е станало на 11.02.2016 г. Сочи се, че в Имотния регистър апортната сделка е вписана на 11.03.2016 г. Ищецът твърди, че ответниците са свързани лица по смисъла на § 1, т.5 и т.6 от ДР на ТЗ, тъй като „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД (в нес.) е учредител и собственик на 99.9 % от капитала /акциите/ на „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, следователно упражнява и контрол върху дейността му, с което обосновава и наличието на знание за увреждане по смисъла на чл. 135, ал. 2 от ЗЗД.

Ищецът твърди, че предмет на апорта е прехвърлянето собствеността върху два отделни поземлени имота, ведно с изградените в тях сгради,

описани подробно в чл. 7, ал. 1, т.1 и т.2 от Устава на „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, като с влязло в сила решение по в.т.д.№ 2111/2020 г. на ВОС е обявена за недействителна по отношение на държавата извършената непарична вноски от „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД (в нес.) по отношение прехвърляне правото на собственост само върху единия от описаните в Устава поземлени имоти, съставляващ УПИ III - 3 в кв. 7 по плана на с. Дебелец, общ. Дългопол, обл. Варна, одобрен със Заповед № 2783/26.07.1979 г. с площ по скица 6 300 кв.м., а по предходен документ за собственост и удостоверение за данъчна оценка с площ от 8 500 кв.м, при граници: от двете страни път, УПИ № V, № IV, № ХУ-3, № II, заедно с реално построените в същия имот сгради, а именно: А/ Двуетажна масивна жилищна сграда - сграда за краткотраен отпих, без посочена площ по предходен документ за собственост, а съобразно Удостоверение за данъчна оценка с полезна площ 198 кв.м.; Б/ Построените в дворното място други нежилищни обекти - бунгала 13 броя, с обща застроена площ 156 кв.м. съобразно Удостоверение за данъчна оценка.

Сочи се, че гореописаният имот е оценен в рамките на производството по публично изпълнение на 220 000 лева, която стойност не е достатъчна да осигури пълно удовлетворяване на кредитора /НАП/, чиито вземания съгласно одобрения списък на приетите вземания възлизат на 411 478.15 лева към 07.09.2021 г., от които главница в размер на 284 546.99 лева. Изложеното обуславя според ищеца необходимостта от инициране на настоящото производство за обявяване недействителността на извършена непарична вноски в капитала на дружеството „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, с която длъжникът „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД се е разпоредил със следния имот: ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор 20482.505.554 по Кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед №РД-18-85/17.09.2008 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с трайно предназначение на територията - урбанизирана, начин па трайно ползване — за друг вид производствен, складов обект, с площ от 34 999 кв.м., с адрес на поземленият имот гр. Девня, обл. Варна, Промислена зона-юг, със стар идентификатор: 20482.505.9, с номер по предходен план - 9 (девет), при съседи: 20482.505.144; 20482.505.142; 20482.505.226; 20482.505.570; заедно с реално построените в същия имот сгради, а именно: А) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.1 ; Б) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.2; В) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.3; Г) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.4; Д) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.5; Е) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.6; Ж) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.7; СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.8; И) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.9; Й) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.10; К) СГРАДА с идентификатор 20482.505.554.11. Ищецът моли за обявяване на описаната сделка за недействителна спрямо кредиторите на несъстоятелността на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./, както и за присъждане в полза на масата на несъстоятелността направените от синдика разности.

С допълнителна искова молба ищецът репликира направените от

ответника „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД възражения за недопустимост на иска, като сочи, че предявяването му не е обвързано с определен срок преди подаване на молбата по чл. 625 от ТЗ, а също и че началната дата на неплатежоспособност е ирелевантна за основателността му. Изразява становище по доказателствените искания на ответника.

С допълнителна искова молба ищецът репликира направените от ответника „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД (в нес.) възражения за нередовност, недопустимост и неоснователност на иска, както и за погасяването му по давност. Соци, че уважаването на иска с правно основание чл. 135, ал. 3 от ЗЗД не води до връщане на имота в патримониума на длъжника, поради което счита за неоснователни направените с отговора възражения по същество на спора, включително това за придобиване на имота по давност от другия ответник, който е единствено легитимиран да възрази за соченото обстоятелство. Соци, че имуществото, предмет на соченото от ответника изпълнително дело на публичен изпълнител при ТД на НАП понастоящем е осребрено по реда на ДОПК и е възложено на купувач след проведена публична продажба, във връзка с което длъжникът е подал жалба срещу действията на публичния изпълнител. Изразява становище по направените с отговора доказателствени искания.

Обстоятелства, от които произтичат възраженията на ответниците:

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД е депозирал писмен отговор, с който оспорва претенцията. Соци, че искът е предявен в преклузивния едногодишен срок съгласно чл. 649, ал. 1 от ТЗ, от легитимирана страна – синдика на несъстоятелния търговец, но релевира възражение за недопустимостта му предвид датата на атакуваната сделка (11.02.2016 г.) и началният момент на подозрителния период за предявяване на иска по чл. 647, ал. 1, т.6 от ТЗ за обявяване за недействителна спрямо кредиторите на несъстоятелността извършената от длъжника сделка, с която ги уврежда и страна по която е свързано с длъжника лице. Твърди, че увреждащият характер на сделката следва да е налице към момента на извършването ѝ – 11.02.2016 г., като сочи, че към този момент не се наблюдава отсъствие на имущество, достатъчно да удовлетвори кредиторите. Изложено е, че в представения от синдика списък на приети вземания основните задължения са по Ревизионен акт от 02.04.2020 г. и произтичащите от тях лихви за забава. Ответникът сочи, че основателността на иска е свързана с установяване намерение за увреждане кредиторите на несъстоятелността и у двете страни по атакуваната сделка, както и увреждащият ѝ характер, свързан с намаляване възможността за удовлетворяване на кредиторите. Счита, че увреждане не е налице, тъй като към 11.02.2016 г. длъжникът не е неплатежоспособен, а началната дата на неплатежоспособността на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ е 31.12.2017 г., установена в производството по т.д.№ 219/2020 г. по описа на ВОС. Изразява становище по доказателствените искания на ищеца и обективира свои.

С допълнителен отговор ответникът поддържа изложеното досежно недопустимостта на иска, както и релевира възражение за изтекла погасителна давност към датата на подаване на исковата молба /20.08.2022г ./, с оглед датата на процесната сделка /11.02.2016 г./.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./, чрез пълномощника адв. А. Д., подава писмен отговор на исковата молба, с който оспорва същата като нередовна и неоснователна. Излага, че синдикът, действащ в качеството му на процесуален субституент на кредиторите на ответното дружество, не е индивидуализирал техните вземания по основание и размер, както и не е конкретизирал вредата от атакуваната апортна сделка по размер и момент на настъпването ѝ, което налага оставяне на исковата молба без движение. Възражава за погасяване на предявения отменителен иск по давност, тъй като твърдяната увреждаща сделка е извършена на 11.02.2016 г. /когато учредителният апорт е вписан в Търговския регистър/, а исковата молба е подадена на 23.08.2022 г. Релевирано е и възражение за недопустимост на предявения иск, с оглед предявяването му след изтичане на преклузивния едногодишен срок от решението за възобновяване на производството по несъстоятелност, обявено в Търговския регистър на 20.08.2022 г. Оспорва съдържанието на приложения към исковата молба пощенски плик, съответно, че исковата молба се е намирала в него. С оглед твърденията в исковата молба, че ответниците са свързани лица, излага становище, че предявеният иск е с правно основание чл. 647, ал.1, т. 6 от ТЗ, който също е недопустим, тъй като атакуваната с него сделка не е извършена в двугодишен срок преди подаване на молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Възражава и за наличие на друго имущество на дружеството в несъстоятелност към момента на встъпване на Г. С. като негов синдик, с оглед влязлото в сила решение по в.т.д.№ 2111/2020 г. на ВОС, с което е обявена за недействителна по отношение на държавата извършената непарична вноска от „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД (в нес.) по отношение прехвърляне правото на собственост само върху единия от описаните в Устава на дружеството поземлени имоти. Сочи, че самият синдик признава и представя доказателства, че имотите в с. Дебелец са предмет на изп. дело № 3140005755-2014/28.05.2014 г. по описа на публичен изпълнител Тихомира Илиева при ТД на НАП – Варна. Излага, че след откриване на производството по несъстоятелност на 25.06.2020 г., на основание чл. 638 от ТЗ производството по посоченото изпълнително дело е спряно и извършените след това изпълнителни действия от публичния изпълнител са нищожни. Счита, че е неприложима разпоредбата на чл. 193 от ДОПК, тъй като обезпечителни мерки върху имуществото, предмет на изпълнителното производство, са наложени едва на 17.02.2022 г. Отправя искане за осъществяване на инцидентен съдебен контрол по отношение на действията на публичния изпълнител. Във връзка с наличието на друго имущество на длъжника отправя съответни доказателствени искания за установяване на стойността му съотнесена спрямо размера на задълженията

на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД (в нес.) към 11.02.2016 г.

Твърди се, че към 11.02.2016 г., когато е извършен процесният апорт, „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД не е имало задължения към кредиторите на несъстоятелността или те са били в незначителни размери, поради което оспорва наличието на намерение за увреждане у страните по сделката. Счита, че към тази дата недвижимите имоти, предмет на апорта, не са съответствали на оценката, дадена от вещите лица в охранителното регистърно производство пред Търговския регистър. Изложено е, че имотите реално са имали стойност съответна на тяхната балансова такава, като едва след определяне стойността на насрещните активи (акции), може да се определи дали сделката е била увреждаща. Отправя съответно искане за събиране на доказателства за установяване на сочените обстоятелства.

Релевира и възражение за придобиване на апортираното имущество от другия ответник „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД по давност, като в евентуалност моли за отхвърляне на предявения иск на това основание.

С допълнителен отговор ответното дружество „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ поддържа направените оспорвания и възражения срещу допустимостта и основателността на предявения иск, като допълва, че недвижимият имот в с. Дебелец, предмет на принудително изпълнение по реда на ДОПК, не е продаден и няма издадено постановление за възлагане, а изп. дело е спряно. Поддържа направените с отговора доказателствени искания и отправя искане за присъждане на разноски.

Относно квалификацията на иска:

Предявеният иск е с правно основание чл. 649, ал. 1 от ТЗ, вр. чл. 135, ал. 3 от ЗЗД, тъй като датата на атакуваната сделка (11.02.2016 г.) предхожда началната дата на неплатежоспособността на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ - 31.12.2017 г.

Съдът обявява за общоизвестни обстоятелствата, вписани по партидите на дружествата в Търговския регистър, а за служебно известни водените други дела по повод процесната сделка в същия съд (в.гр.д.№ 2111/2020 г. на ВОС).

Доказателствена тежест, съобразно предявените от ищеца претенции:

В тежест на ищеца е да установи при условията на пълно и главно доказване, че ответникът „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ се е разпоредил със свои недвижими имоти като е извършил апорт в капитала на втория ответник „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД, с който са свързани лица по смисъла на § 1, т. 5 от ДР на ТЗ, тъй като „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ притежава повече от 5 % от акциите с право на глас в дружеството. Общо намерение за увреждане на кредиторите на „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ у този ответник към момента на извършване на сделката – 11.02.2016 г. *При учредителния апорт при вземане на решенията по чл. 163, ал. 3, т. 1 и т. 2 ТЗ за учредяване на акционерно дружество, в което някой акционер прави*

непарична вноска, акционерното дружество все още не е възникнало, а изразеното от учредителите – акционери съгласие не представлява договаряне по смисъла на чл. 135, ал. 1, изр. 2 от ЗЗД, тъй като акционерите не са насрещни страни и между тях не се създават насрещни права и задължения. Знание, /респ. намерение за увреждане/, на акционерите по чл. 135, ал. 1, изр. 2 от ЗЗД, съответно чл. 135, ал. 3 от ЗЗД не е необходимо да се изследва при учредителен апорт, тъй като насочването на изпълнението срещу апортираното имущество се търпи от новоучреденото акционерно дружество, но не и от неговите акционери. Учредителният апорт е сделка на разпореждане в полза на лице, което не съществува към момента на нейното извършване и за настъпване на неговото действие не е необходимо съгласието на дружеството, което е в процес на учредяване, респективно на неговия бъдещ представител. (така Решение № 122/21.07.2016 г. по т.д. № 3484/2014 г. на ВКС).

В тежест на ответниците „ДАД ИНВЕСТ 2016“ АД и „ДЕВНЯ АВТОТРАНС“ АД /в нес./ е да установят положителните факти, на които се позовават, а именно, че сделката не е извършена с цел увреждане, както и правоизключващите си възражения - възражение за погасяване на иска по давност.

Адв. Н.: Нямам възражения по доклада.

Адв. Д.: Моля да допълните доклада касателно изведените от довереното ми търговско дружество възражения, че искът е недопустим като погасен по давност, на основание чл. 135, 5 годишна, каквото изявление от името на първия ответник не е включено в доклада и второ, моля да се допълни доклада и с възражението ми, че вторият ответник е придобил апортираното имущество по давност.

Адв. Я.: Нямам възражения по доклада.

СЪДЪТ с оглед направеното от адв. Д., пълномощник на ответника „Девня Автотранс“ АД /в несъстоятелност/ възражение за допълване на изложения доклад на делото счита, че същият следва да бъде приет като окончателен с направеното допълнение, с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА за **окончателен доклад по делото**, изготвен в Определение № 1015 от 17.07.2023 година, като включва в същия и възраженията направени от адв. Д., пълномощник на ответника „Девня Автотранс“ АД /в несъстоятелност/.

СЪДЪТ счита, че приложените писмени доказателства към исковата молба и отговора на исковата молба са допустими и относими към предмета на спора и следва да бъдат приети като доказателства по делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба копия на писмени документи, както следва: разпечатка от Търговския регистър за актуално състояние на „ДАД Инвест 2016“ АД към 19.08.2022 г.; Списък на приетите от синдика вземания на кредиторите на „Девня Автотранс“ АД (в несъстоятелност); Решение № 1132/16.10.2020 г. по въззивно гражданско дело № 2111/2020 г. по описа на Окръжен съд – Варна, Търговско отделение; Разпореждане за определяне на окончателна оценка от 20.07.2022 г. и Справка от Агенция по вписванията № 1067334/19.08.2022 г.-9л.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с молба с вх.№ 22626 от 30.09.2022 г. от ищцовата страна писмени документи, както следва: Удостоверение за данъчна оценка по чл. 3, ал. 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ с изх. №5308000643/14.09.2022 г.; копия на: скица на поземлен имот № 15-1120773-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120764-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120762-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120760-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120757-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120753-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120749-28.09.2022 г.; Скица на сграда №15-1120744-28.09.2022г.; Скица на сграда № 15-1120739-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120733-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120730-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120766-28.09.2022 г. и Писмо с изх. № 20-53249-29.09.2022г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, постъпилите с писмо с изх. № 20-53249-29.09.2022г. от Агенция по геодезия, картография и кадастър писмени документи, както следва: скица на поземлен имот № 15-1120773-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120764-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120762-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120760-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120757-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120753-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120749-28.09.2022 г.; Скица на сграда №15-1120744-28.09.2022г.; Скица на сграда № 15-1120739-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120733-28.09.2022 г.; Скица на сграда № 15-1120730-28.09.2022 г. и Скица на сграда № 15-1120766-28.09.2022 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото, представения с писмения отговор с вх.№ 10503 от 28.04.2023 г. от ответника „Девня Автотранс“ АД /в несъстоятелност/ заверен за вярност препис на Определение № 60597/24.11.2021г. по търговско дело № 363/2011 г. по описа на Върховен касационен съд на Република България, Търговска колегия, Второ отделение.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото, представеното с допълнителната искова молба заверено копие на жалба с № 42373-1/24.11.2022г. до Директора на ТД на НАП-Варна от „Девня Автотранс“ АД /в несъстоятелност/ с правно основание чл. 266 от ДОПК.

СЪДЪТ докладва постъпило с вх. № 24966 на 16.10.2023 година заключение по допуснатата съдебно - счетоводна експертиза и констатира, че същото е депозирано в срока по чл.199 от ГПК.

СЪДЪТ пристъпва към изслушване заключението на съдебно-счетоводната експертиза, с оглед на което сменя самоличността на вещото лице, както следва:

Р. Х. С. – 44 години; българин; български гражданин; женен; неосъждан; без родство и дела със страните; предупреден за наказателната отговорност по чл.291 от НК.

В. л. С.: Представил съм писмено заключение, което поддържам.

На въпроси на адв. Д.: Стр. 4 отговорът на задача 4, казвате, че в счетоводството на „Девня Автотранс“ не е отразено реализирането на счетоводна печалба в резултат на извършената апортна вноска през 2016 г. Макар, че счетоводно не е отчетено, чисто икономически, на база данните, които проверихте, дружеството формирало ли е счетоводна печалба от апортната вноска и в какъв размер?

В. л. С.: Уточнявам, че не всички активи, които са оценени по апортна вноска, са отразени по счетоводни записвания в „Девня Автотранс“. Защо е така, не мога да отговоря. Счетоводителят също не можа да обясни.

На второ място, при счетоводните записвания, когато са правени счетоводните записи във връзка с апортната вноска, е изписана амортизацията на тези активи и балансовата стойност е заведена като дългосрочна инвестиция, т.е. от счетоводните записвания няма отразена печалба при „Девня Автотранс“ от извършения апорт.

На въпроси на адв. Д.: Проверявайки счетоводните документи, вкл. и ревизионният акт, който ви е бил предоставен и който не коментирате в заключението си, икономически дружеството реализирало ли е печалба от този апорт?

В. л. С.: Считам, че би реализирало счетоводна печалба, ако беше правилно отразена апортната вноска.

На въпроси на адв. Д.: Т. е. проблемът е в неправилно счетоводно отразяване на сделка и това е единствената причина поради която давате заключение, че не е отразена счетоводна печалба.

Коя е причината в заключението си да не посочите, че с ревизионния акт именно в резултат на апортната вноска, на дружеството за отчетната 2016 г. е бил определен допълнителен данък върху разликата между балансовата стойност на активите и стойността на апортната вноска по оценката на вещите лица?

В. л. С.: Не съм имал задача да определям дали в резултат на

ревизионния акт на дружеството „Девня Автотранс“ е бил определен допълнителен корпоративен данък. Коментирал съм го в т. 4.

Обяснявам, че дори в данъчния ревизионен акт балансовата стойност на активите беше взета друга стойност от тази, която беше в счетоводството. По обяснение на счетоводителя са правили предходна ревизия и сумите са взети от там. Дали е така, не съм проверявал колко е коректно.

Адв. Д.: Нямам други въпроси към вещото лице.

Адв. Я.: Нямам въпроси към вещото лице.

На въпроси на адв. Н.: По т. 1 от заключението имам въпрос. Задълженията, които сте отразили, към персонала – заплати и отпуски, въз основа на какви данни са отразени?

В. л. С.: Задълженията за заплати и отпуски съм ги взел от оборотната ведомост. Това бяха данните налични в „Девня Автотранс“. Отпуските са начислени на база задълженията, които са за бъдещи периоди за отпуски. Това са неползваните отпуски.

Не мога да отговоря задълженията за заплати за какъв период са.

Документацията, с която разполагаме, не е всеобхватна. Това, което имаха, това предоставиха.

Адв. Н.: След многократни поисквания от дружеството „Девня Автотранс“ АД /в н./, на синдика не бяха предоставени счетоводни и търговски книжа.

Нямам други въпроси към вещото лице. Не възразявам да се приеме заключението.

Адв. Д.: Не възразявам по приемането на заключението, своевременно е, компетентно дадено, да се приеме.

Адв. Я.: Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че представеното и днес изслушано заключение на вещото лице по **съдебно-счетоводната експертиза** е отговорило на поставените задачи и следва да бъде приобщено към доказателствения материал по делото, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателство по делото днес изслушаното заключение на **съдебно-счетоводната експертиза**.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ окончателното възнаграждение на вещото лице **Р. Х. С.** в размер на **600 /шестстотин/ лева**, от внесения от ответниците за тази

цел депозит.

/изд.РКО по вн.б.от 18.10.2023 г. и от 20.10.2023 г./

Адв. Н.: Нямаме други искания по доказателствата.

Адв. Д.: Във връзка със съдебно счетоводната експертиза, тъй като в нея е цитиран ревизионния акт, който е издаден на „Девня Автотранс“ и с който са определени данъчни задължения, корпоративен данък за 2016 г. именно в резултат на апортната вноска, моля да се приеме като доказателство по делото, за сведение на съда.

Адв. Я.: Нямам възражения, да се приеме за сведение.

Адв. Н.: Нямам възражения да се приеме. Считам, че е неотнормимо за спора. Предявено е това вземане в производството по несъстоятелност, служебно известно е на синдика.

СЪДЪТ, с оглед изразеното от страните становище намира, че следва да бъде прието към доказателствата по делото представения в днешно съдебно заседание от адв. Д., пълномощник на ответника „Девня Автотранс“ АД /в н./ ревизионен акт, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към доказателствата по делото: Ревизионен акт № Р-03000319003576-091-001/02.04.2020 г., издаден от ТД на НАП – Варна.

Процесуалните представители на страните заявяват, че нямат други искания по доказателствата.

Адв. Я.: Представям списък с разноски, моля да го приобщите.

Адв. Н.: Не правя възражение за прекомерност.

СЪДЪТ намира, че представения списък с разноски следва да бъде приложен по делото, с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА към доказателствата по делото днес представения от процесуалния представител на ответника „ДАД Инвест 2016“ АД списък с разноски.

С оглед изчерпване на исканията по доказателствата, **СЪДЪТ** счете спора за изяснен от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ: ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

Адв. Н.: Моля да уважите така предявения от синдика иск. Считам, че същият е допустим и основателен, както и правото на неговото упражняване не е погасено по давност.

По отношение на основателността ще изложа следното: по реда на чл. 135 от ЗЗД са придобити акции, чиято стойност зависи от имущественото състояние на дружеството, което придобива имотите и което ще управлява това имущество. Реално това е едно едностранно действие, с което не се установява еквивалентност на насрещните престации, поради което считам, че изследването на съотношението между придобитото като акции и отчужденото имущество, е абсолютно ирелевантно за конкретния спор. Смятам, че извършената съдебно икономическа експертиза би била полезна и достоверна, ако длъжникът вече не беше обявен в несъстоятелност, т. е. изваждането само на отделни счетоводни данни и тяхното интерпретиране за целите и нуждите на конкретното производство, не може да отмени факта, че с влязло в сила решение дружеството „Девня Автотранс“ е обявено в несъстоятелност.

Отделно смятам, че по отношение на възражението за изтекла давност за предявяване на иска по чл. 135, исковите по чл. 135 се погасяват с общия 5 годишен давностен срок, стига той да не е прекъснат или спрян. Апортът е извършен на 11.03.2016 г. На тази дата е вписано в Служба по вписванията извършеното разпоредително действие. Решение по производството по несъстоятелност и обявяване на дружеството в несъстоятелност и налагане на общ запор и възбрана е от 25.07.2020 г. С това решение представляващо предприемане на действия за принудително изпълнение, с оглед налагане на запор и възбрана, давността е прекъсната. В този смисъл има и съдебна практика на ВКС.

Моля за решение в този смисъл.

Адв.Д.: Считам, че делото е сложно от фактическа и правна страна, предвид което моля да ми бъде дадена възможност да представя писмена защита, като в днешно съдебно заседание ще маркирам.

Считам, че ищецът не успя да докаже иска си. Първо, моето становище е, че искът е недопустим, като погасен по давност, при условията на чл. 110 ЗЗД, приложим касателно хипотезата на чл. 135. Аргументът на колежката, че наложената всеобща възбрана спира течението на давностния срок по чл. 135, не почива нито на правната логика, нито има съдебна практика, а ако има е нещо инцидентно. Константната установена съдебна практика, включително производства по търговска несъстоятелност, при аналогични иски, е в подкрепа на нашето становище.

Вторият съществен елемент, касателно наличието на увреждане в

резултат на оспорената сделка, ищецът не доказва, че от апортната вноска кредиторите са били увредени. Сделката е извършена фактически в правния мир на 11.02.2016 г., решението за обявяване на производството по несъстоятелност сочи 31.12.2017 г. Това означава, че две години преди това към датата на апорта, видно и от икономическата експертиза, дружеството не е било икономически в състояние, което да заплашва кредиторите си, че при евентуално отчуждение или неговата претрансформация в някаква форма използвайки правните способности, дадени в Търговския закон, то би накърнило правата на своите кредитори. Още повече, че към момента на извършване на апортната вноска самото търговско дружество е било едноличен собственик на капитала, именно на акциите, и то косвено, чрез стои органи на управление, които избира и е можело да контролира тези активи. От тази гледна точка моето становище е, че към датата на извършване на апорта не е доказано увреждане от страна на кредиторите, което е съществен елемент от състава на чл. 135 ЗЗД.

Моля да ни присъдите разноски във връзка със заплатената от довереното ми търговско дружество такса за вещо лице.

Моля да представя писмена защита в срок до 7 дни, считано от днес.

Адв. Я.: Моля за възможност да представя писмено становище, но в днешно съдебно заседание ще маркирам някои основни неща, които в повече случаи касаят недопустимостта на иска.

В правната квалификация на иска, която е извършена с проекта за доклад и приемане на определението за същия, искът е квалифициран като такъв по чл. 135 ЗЗД, вр. чл. 649, ал. 1 ТЗ.

Първото ни основно възражение, което сме навели с отговора на исковата молба е това, че предявеният иск е недопустим, защото същият е предявен след двугодишния срок преди подаване на молбата по чл. 625, за откриване на производство по несъстоятелност. Считаме, че този срок е преклузивен, съдът следи служебно за същия и това е един от елементите на фактическия състав при евентуалната основателност на иска, т.е. претендира се, че следва да бъде обявена относителна недействителност по отношение на процесната сделка затова, защото с нея длъжникът е намалил имуществото си и така е увредил кредиторите, т. е., че е извършена сделка от длъжника с която е увредил кредиторите.

На второ място, че имаме такова увреждане и сделката да е извършена две години преди подаване на молбата с последното изменение на Търговския закон от 2013 г. по чл. 625.

На първо място считаме че както всички искове по чл. 646, за прогласяване за нищожност, така и исковите за обявяване на относителна недействителност, подробно описани в чл. 646, засягат сделки, като нито една не засяга сделки извършени преди подозрителния период. Подозрителният период е почти една година преди сключване на сделката, т. е. 10 месеца преди вписване на сделката в ТЗ. На това основание считаме, че искът е

недопустим.

Второто основание за недопустимостта на иска е заявеното искане от страна на колегата във връзка с последното изменение на ТЗ, досежно изменението на разпоредбата на чл. 649. Изрично в ТЗ, в параграф 99 е записано, че всички висящи производства по несъстоятелността следва да продължат, да завършат по реда на изменения закон. Процесуална е нормата, има непосредствено действие и като такава би следвало да наведе на извод, че предявеният иск е извършен след две годишния срок. Ако това не е така следва да приемете, че и изменението, което е направено в последната алинея на чл. 647, касаещо презумиране на недобросъвестността, която за първи път е заявена с изменението 2023 г., следва да остане такава, каквато е била при действие на закона от 2013 г. Ако това е така и доказването на увреждане следва да бъде извършено по общия ред на чл. 154 ГПК, то следва, че ищецът е трябвало да докаже това увреждане в настоящия процес, или ако се приеме, че имаме действие на това разпоредба, с изменението от 2023 г. би следвало искът да бъде прекратен като недопустим. Ако обаче приемем, че тази разпоредба не действа, а се запазва старата, следва да се приемете, че нямаме презумпция за виновност, каквато е била разпоредбата през 2013 г. Ние сме поискали съдебно счетоводна експертиза, но според мен тя си беше в тежест на ищеца, ако приемете тази хипотеза.

Считам, че искът не се доказва и като такъв следва да бъде отхвърлен.

Моля с решението да присъдите сторените на доверителя ми разноски.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЪТ** счете делото за изяснено от фактическа и правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на процесуалните представители на страните, в 7- дневен срок, считано от днес, да представят писмени бележки по делото.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 15:01 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____